

B-Rækken

Der var fra starten en stærk konkurrence i B-rækken, da der blev delt point ud med rund hånd på sporet. Ikke dermed være sagt at pointene ikke var velfortjente, men det var svært for de meget dygtige ekipager at skille sig ud på sporet, en øvelse hvor der er mange point at hente. Der blev dog ikke givet ved dørene ved lydighedsøvelserne, og feltsøget gav mangan en hundefører grå hård i hovedet. Som altid var der en meget god stemning hundeførerne imellem, og enkelte gav endog gode råd til konkurrenterne.

I sidste ende var der dog ingen tvivl om at det var den rigtige vinder. Benthe Dalsgaard med Yoda fra Haderslev blev en overbevisende vinder af klassen.

A-Rækken

I placeringen i toppen af A-rækken var der gamle kendinge fra sidste års konkurrence i B-rækken, Nemlig Annette Lunau og Olav Larsen, som igen var med mellem de 3 bedste. Ingen af de to, meget rutinerede hundeførere, virkede synderligt tilfreds med deres lydighedsøvelser, men helt skidt kan det ikke have været for de delte pænt anden og tredjeplads. Som så ofte blev det dog præstationerne på sporet og i eftersøgningen, der sikrede en god placering. Flot var det at Heidi Gejpel med Molly fra Helsingør, kunne vippe de to "gamle" af pinden, og vinde klassen.

Plads til overraskelse

Når man overværer et danmarksmesterskab kan man med rette forvente at blive imponeret, inspireret og til tider overrasket. Niveauet ER meget højt og selv rutinerede hundeførere forlader mesterskaberne skuffede og nedslåede, og med et indædt ønske om at komme tilbage næste år, og tage revanche. Ingen kommer sovende til en kvalifikation, og deltagelse til DM er et flot årsmål at have for de fleste.

I et sådan selskab er det ikke overraskende at hundeførere selv med en sekundær placering, kan byde på en god og spændende historie. Søndag eftermiddag havde jeg glæden af at møde Eva

Ulsø, en hundefører kvalificeret til DM i A-rækken og hjemmehørende i DcH Bording. Eva er særlig interessant da hun deltog i DM med sin langhårede gravhund, et sjældent syn.

Stilfærdig fighter

Mit førstehåndsindtryk af Eva er en stilfærdig pige, som ikke gør noget særligt væsen af sig. Hun synes ikke at mene hun har præsteret noget ud over det sædvanlige, og hun svarer stille på mine første spørgsmål. Som samtalen skrider frem ser jeg dog tydeligt konturerne af en kompetent træner og hundefører. Jeg tænker at mennesket bag hundeføreren må bekræfte dette, for det er ikke alle og enhver der har modet, endsige evnerne til at tage en langhåret gravhund hele vejen til E-rækken, og jeg forstår snart at det har da heller ikke været en dans på roser.

Oprindeligt var det ikke meningen at Eva skulle konkurrere med Caddy, men som så mange andre blev Eva med tiden fristet til at gøre forsøget. Først lidt for sjov, og siden mere seriøst, og med et brændende ønske om at sætte skeptikerne på plads. Når talen kommer på motivation, er det tydeligt at Eva har fundet megen energi i at "man" ikke mener at en gravhund kan gøre sig i DcH, rent konkurrencemæssigt. Først var det som C-hund. "Det er flot Eva men i B-rækken får I det svært!". Så tiden som B-hund. "Meget flot Eva men A-hund bliver Caddy aldrig!" og nu må hun høre på at "En E-eftersøgning klarer han aldrig". Det kan meget vel være sandt, men Eva betragter alle de velmente råd som en udfordring.

Hun er kort sagt en fighter, men vilje gør det ikke alene. Der må forståelse for hundetræning, masser af tid og ikke mindst et godt materiale til. Eva er ikke bleg for at indrømme at Caddy er noget helt særligt, han elsker at træne, og er meget fokuseret. Spørger man om han er en typisk gravhund, bliver Eva et svar skyldigt. "Han er den eneste langhåret gravhund jeg har trænet, og det er svært for mig at sammenligne med andre".

Glad og stolt

Eva mener at det er vigtigt for enhver hundefører at man ikke lader sig kue af generelle betragtninger omkring race og sind. "Det er din opgave som hundefører at finde ud af de metoder der virker bedst på din hund". For Eva var det en øjenåbner af dimensioner da hun første gang lærte om shapping. Det at kunne opdele alle øvelserne i små delelementer er simpelthen en gave. "Har vi en øvelse som ikke virker, er det første jeg gør at identificere de dele af øvelsen som ikke er optimale, og så træne dem selvstændigt. Heldigvis kan Caddy sagtens gennemføre mange repetitioner af det enkelte element, uden at tabe fokus."

Eva er meget glad og stolt over at være kvalificeret som E-hundefører, men er klar over at Caddys største begrænsning ligger i eftersøgningen. "Jeg er på det rene med at terrænet i en E-eftersøgning kan give os problemer. Jeg kan dog ikke gøre noget ved Caddys fysiske dimensioner, så vi må prøve at vinde lidt på karrusellerne, så vi kan tabe lidt på gyngerne!"

DcH for alle også til konkurrence ?

Som ejer af en lille hund har Eva et par tanker til konkurrenceudvalget. "Jeg ønsker ikke at få særbehandling som sådan, jeg ønsker blot at det bliver taget et passende hensyn". Eksempelvis synes hun at man kunne overveje at give små hunde mere tid til eftersøgningen. "Caddy skal

kunne løse opgaverne i det samme terræn som alle de andre hunde, blot er han fra naturens side ikke i stand til at holde samme tempo i svært terræn som de øvrige". En anden tanke går i retning af fremmed apport. I programmet er det beskrevet at den må veje fra 100 g til 2 kg, og når man tager i betragtning at Caddy vejer 8 kg, er problemstillingen klar. Disse tanker bliver formidlet i en positiv ånd, Eva er meget konstruktiv og hun tackler problemerne som de kommer, men når nu chancen byder sig, bør man jo give sin mening til kende.

Eva og Caddy måtte nøjes med en placering som nr. 15 til dette års DM. Men det ville undre mig hvis vi har hørt det sidste til dem.

